

[Dahl.]

været Minister, at efter min Mening skulde alt det, Kirken behøver til sit økonomiske Liv, udredes ved Ligning, idet jeg er fuldstændig indforstået med, at alle de gamle Kirkemidler, baade Tiende, Jord og alt, hvad der i øvrigt er, ikke er tilstrækkelige til Folkekirkens økonomiske Liv under den nyere Tids Forhold. Men ligesom alle de andre kirkelige Samfund selv maa udrede, hvad de behøver af Penge, saaledes maa Folkekirkens Medlemmer selv udrede det, som den behøver af Penge, naar den har en saadan Fond i Baghaanden som alle de gamle kirkelige Midler. Det er mit Standpunkt, og det haaber jeg, at jeg bliver ved at staa paa lige til min Dødsdag.

Veistrup: Hele den historiske Redegørelse om Kirkemidlerne og deres Behandling af tidligere Kirkeministre skal jeg slet ikke komme ind paa.

Den ærede Forespørger har rettet tre Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister. Han sagde ganske vist, at det var med Selvovervindelse, han rettede denne Henvendelse. Hvorfor dog det? Der maa jo have været en Grund til, at den ærede Forespørger har ment, at der var noget at betænke ved at rette denne Forespørgsel — ellers skulde der jo ingen Selvovervindelse til. Men han har altsaa overvundet sig selv, og det er som bekendt noget af det største, der findes.

Den højtærede Kirkeminister har jo ganske kort og, forekommer det mig, ganske klart svaret paa de tre Spørgsmaal, som er stillet af den ærede Forespørger, og vi for vort Vedkommende føler os tilfreds stillet ved de Udtalelser, der er fremsat af den højtærede Minister. Vi gør det saa meget mere, som den ærede tidligere Kirkeminister har givet en Fremstilling af, hvordan Forholdene har udviklet sig igennem Tiderne, og blandt andet gjorde opmærksom paa, at der er nedsat et Udvalg, som beskæftiger sig med nogle af de vigtigste Spørgsmaal vedrørende Kirkens Økonomi, og at disse ogsaa behandles i det kirkelige Udvalg. Naar det forholder sig saadan, synes jeg, at Sagen ligger i de bedste Hænder, og vi føler os altsaa tilfreds stillet ved de Oplysninger, her er fremkommet.

Forespørgeren (Nedergaard): Naar jeg nu skal sige et Par Ord, vil jeg først svare paa det allersidste. Naar jeg taler om Selvovervindelse, er det, fordi jeg havde haabet, at det kunde være foregaaet, uden at det blev nødvendigt at faa denne Debat.

Jeg maa rigtignok sige, at jeg synes, man i forbavsende Grad er gaaet uden om det, der er spurgt om. Et af Hovedspørgsmaalene var: Hvor er Hjemmelen til at dække det nævnte Underskud? Hvor findes den i Loven? Det er dog et Spørgsmaal af den allerstørste Betydning, og det kan en Minister ikke gaa uden om. Hvor er Hjemmelen til at ligne disse Penge paa Kirkeskatten? Og dernæst: Da Anmærkningen (114) paa Tillægsbevillingsloven for 1934 — 35 om at tage 154 000 Kr. af Reserve- og Administrationsfonden til forskellige kirkelige Formaal hverken blev tiltraadt af Folketingets eller Landstingets Finansudvalg, hvor er saa Hjemmelen til at udbetale disse Penge? Endelig gik baade den nuværende og den forhenværende Minister uden om det Spørgsmaal, om disse Fonds er til Raadighed, og det er dog, naar alt kommer til alt, en væsentlig Ting. Man kan ikke bruge Midler, der er baandlagt til anden Anvendelse. Det Spørgsmaal maa i alt Fald klares.

Det blev sagt, at jeg ikke omtalte Forholdene i Biskop Bruun-Rasmussens Ministertid. Nej, for jeg savnede de fornødne Oplysninger. I Hovedrevisoratets Meddelelser har man jo noget, man kan holde sig til. Og hvad var det saa, Kirkeministeren sagde: Jeg solgte Bjørnens Hud, førend Bjørnen var skudt! Han dækkede nogle Millioners Underskud af Stiftsmidlerne, medens han skulde have skaffet dem paa anden Maade. Skal det til at være Visdom nu, at man sælger Bjørnens Skind, inden Bjørnen er skudt?

Saa er der Spørgsmaalet om Ret og Pligt. Men hvor er Retten? Den tidligere Kirkeminister har taget 3½ Mill. Kr., men han nævnte ikke, hvor han havde Retten dertil. Han udtalte: Jeg manglede Pengene, og fordi jeg manglede dem, tog jeg dem der, hvor de var. Hvad er det for en Moral? Skal det indføres i det borgerlige Samfund, at naar jeg har brugt Penge, som jeg ikke skulde have brugt, tager jeg dem, hvor jeg kan faa fat i dem, selv om jeg ikke kan paavise nogen som helst Lovparagraf, hvorefter jeg har Ret til at gøre det? Det synes jeg dog er et Punkt, vi maa have Klarhed over.

Det ærede Medlem (Dahl) har henvist til kongelig Anordning af 1914, § 2. Hovedrevisoratet har udtalt, at der foreligger en Overtrædelse. Er det ikke rigtigt, saa maa Hovedrevisoratet virkelig komme med en Bemærkning om, at det har taget fejl. Dette maa klares.

Der er endnu forskellige Punkter. Svaret for Kirkens Økonomi skal over paa